

la mijlocul veacului XVI; în limba veche slovenică se găsesc tipărituri și mai vechi (cf. 20).

Romîinii au continuat de a tipări în limba veche slovenică chiar după ce au început a tipări în limba romînă. Așa, de exemplu, *Coresi*, renumit editor de cărți romînești din veacul XVI, a tipărit la 1577 o Psaltire slavonă la Săbeș și la 1579 Tetravanghelul slavon la Brașov.

Cele dintîiu litere chirilice de tipar de care s'au servit Romîinii semănau întocmai cu cele de mînă uncială. Deosebirea s'a făcut treptat, în acel sens că la tipar caracterele au devenit mai mici și mai urite și s'au îndesat mai tare unele în altele. Biblia de la București (1688) este cea dintîiu carte în care deosebirea dintre tipariu și scrierea de mînă este bătătoare la ochi.

Auseris: *I. Sbiera*, Ortografia limbii romîne în dezvoltăciunea sa istorică, în Foarea societății pentru cultura romînă din Bucovina, Cernăuți, 1867; *H. Tiktin*, Studien, 79 sqq. Asupra alfabetului chirilic, *Adolphe d'Avril*, Mémoire sur la langue, l'alphabet et le rite attribué aux apôtres slaves du IXe siècle, Paris, 1877.